

Titel: Kapitel XXII.

Citation: "Kapitel XXII.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e17966.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXII.

Kære til Højesteret.

Kære" eller „Kæremaal“ er det samme som det tidligere Forslags „Besværing" og de i nærværende Kapitel indeholdte Regler ere i det hele svarende til de i det tidligere 3die Afsnit, Kapitel I b, indeholdte.

Om dette Instituts almindelige Be- grundelse kan overensstemmende med det tidligere Udkasts Motiver følgende be- mærkes:

Det er en Ufuldkommenhed ved den nu gældende Retsforfatning, at der kun haves een Form, hvorunder underordnede Retters Afgørelser kunne undergives højere Rets Prøvelse, nemlig den formelige Appel.

spalte2831

Som en Følge heraf skal hele det samme betydelige og langsomme Apparat sættes i Bevægelse, naar man vil indbringe en eller anden mindre vigtig Afgørelse af et for- melt Spørgsmaal, f. Eks. af en Inhabilitets- indsigelse, for højere Ret, som naar den Sagens Realitet afgørende Dom paaankes. Der bør indrettes en simplere og mere formløs samt derhos tillige hurtigere Paa- klageform i slige mindre vigtige, formelle Spørgsmaal. Synspunktet for dette Rets- middel er, at der bør være Adgang til at faa visse mindre vigtige eller med Proces- sens egentlige Realitet ikke sammenhæn- gende Spørgsmaal afgjorte af højere Ret paa en simpel og hurtig Maade, og navn- lig saaledes, at der i slige Tilfælde kan dispenseres fra Mundtlighedsprincipets strænge Konsekvenser, idet en Afgørelse paa væsentlig skriftligt Grundlag efter Omstændighederne kan være tilstrækkelig,.

Den foreslaaede Fremgangsmaade ud- mærker sig ved Simpelt og Hurtighed. Den nærmer sig mere til de administrative Former end til de judicielle, idet Ord- ningen er den, at Kæremaalet først i sær- lig skriftlig Fremstilling eller i Form af en Bemærkning til Retsbogen skal fore- lægges den Ret, over hvilken man vil klage, og derefter med dennes Erklæring over Sagen indsendes til den højere Ret. som da i Reglen afgør Sagen paa det fore- liggende skriftlige Grundlag, efter at Par-terne have haft Adgang til at ytre sig een Gang fra hver Side ved skriftlig Henven- delse til den højere Ret, I vigtigere eller vanskeligere Tilfælde kan Retten dog og- saa anordne mundtlig Forhandling, inden den træffer sin Afgørelse. Et Kæremaal kan altid støttes paa ny faktiske Anbrin- gender og Beviser. Kære har ikke opsæt- tende Virkning, hvor saadant ikke særlig er foreskrevet. Dog kan saavel Landsret- ten som Højesteret anordne saadan Op- sættelse.

Om de enkelte Paragrafer skal kun følgende bemærkes:

§ 265.

Som Bestemmelser, der særlig udelukke Kære, kunne nævnes: §§ 6, 1ste Led, 37, 1ste Punktum, 44, 57, 81, 98 (ifr. 88 91 og 93—96), 110, 136, 1ste Led, 177, 234 og 284, se ogsaa 305, 437, 445, 510 og 520.

I øvrigt kunne alle Kendelser og andre Beslutninger af Retten eller dens Formand saavel som af et Udvalg af Retten gøres til Genstand for Kære.

Med Hensyn til Reglen i 3die Stykke bemærkes, at den Omstændighed, at en

spalte2832

enkelt Beslutning er paakæret, selvfølgelig ikke hindrer, at Sagen i øvrigt paaankes, men den ved Kæremaalet trufne Afgørelse af den enkelte Beslutning vil i saa Fald uforandret være at lægge til Grund under Ankesagen.

§ 270.

Særlige Kærefrister findes i §§ 166, 171, 184, 383, 438 og 453, se ogsaa Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning § 24.

Angaaende Tilfælde af Kære med op- sættende Virkning, jfr. §§ 166 og 184 (se ogsaa § 37).